

Den här texten är redan passé, men i nästa nummer av Auris kommer något unikt. Följ vår nya blogg där vi avslöjar mer om vad som kommer!

I väntan på denna höjdpunkt kan ni läsa om Micael Dahlé, 37, professor i företagsekonomi vid Handelshögskolan. Han kallar den tid vi lever i för Förväntningssamhället där det inte finns någon bättre tidpunkt än i morgon. Han berättar om hur hans dåliga hörsel bidragit till att han blev professor i stället för Sveriges svar på hårdrockaren Marilyn Manson.

TEXT: STEFAN ANDERSSON FOTO: PETER KNUTSON

Micael Dahléns teori:

I morgon är en bättre dag

JAG VET INTE VAD man ska ha för förväntningar på en professors arbetsrum. Det framgår i alla fall ganska tydligt att det här rummet knappast tillhör någon som sitter där hela dagarna och förbereder lektioner, det är travar med papper överallt och att böckerna ligger kvar i bokhyllan känns som ett trots mot tyngdlagen.

Micael Dahlé är en efterfrågad föreläsare och författare till sex böcker, den senaste är Nextopia som kom ut 2008. När vi träffas har han precis varit i Holland och gjort reklam för boken som översatts till holländska. Veckan före var han i Helsingfors där han är gästprofessor på den finska motsvarigheten till Handelshögskolan.

– Det är ett konstigt jobb jag har. Som tur är har jag många kolleger som hjälper mig att hålla ordning när det gäller undervisningen. Jag tror faktiskt att jag får mer hjälp än jag förtjänar.

– Det är typiskt mig att ha många olika saker på gång. Jag har svårt att göra bara en sak väldigt länge.

Asocial av forskning

Han beskriver att personligheten förändras beroende på vad han håller på med.

– Är jag inne i något forskningsprojekt är jag ofta gravt antisocial, men när jag är ute och föreläser blir det mer: "whoaa", säger han.

Så var det då det här med hörselskadan.
– Den upptäcktes när jag var i sexårsal-

dern och skulle börja skolan. Fram till dess trodde nog alla att jag bara vara en allmänt oreglerlig och högljudd typ. Men att jag var högljudd berodde nog mycket på att jag måste höra mig själv.

Många operationer

Han vet inte riktigt vad det var för fel på hörseln, men säger att det hade att göra med hörselbenen.

– Jag opererades en gång om året och läkarna tog bort ben och satte in andra saker. Fram till att jag började i högskolan så åkte jag ut och in på sjukhus, men det gick aldrig att komma åt problemet så att det blev helt bra.

Då använde han hörapparater, något som han inte gillade.

– De kändes som hörlurar. De förstärkte alla ljud och det var ett gnissel och pang så att jag höll på att bli galen.

Han säger att det var för att dölja hörapparaterna som han utvecklade en förkärlek för långt hår som sitter i än i dag.

När han gick på högskolan blev han erbjuden en ny operation som kanske skulle kunna lösa problemen.

– Men det var inte säkert att det skulle bli bättre så jag gjorde den aldrig. Jag började också bli fåfång så jag struntade i hörapparaterna och försökte klara mig ändå.

Micael är i dag nästan döv på höger öra och har nedsatt hörsel på det vänstra, men han använder inga hörhjälpmedel. I lugna miljöer klarar han sig ändå ganska bra,

men det är värre när han ska föreläsa.

– Mardrömssituationen är när det är en mindre grupp så att jag förväntas ha en dialog med åhörarna. Egentligen älskar jag det, men det blir väldigt jobbigt när man inte hör.

– Därför pratar jag mycket hellre inför tusen personer än ett tiotal.

Spännande att gissa

Han säger att en anledning till att han ändå klarar sig är att han är ganska bra på att avläsa och på att gissa vad folk säger.

– Ibland tycker jag faktiskt att det är spännande att själv försöka fylla i vad som har sagts. Och så har jag blivit lite bekväm, jag har vant mig vid att inte höra hela tiden, säger han.

MICAEL DAHLÉN

Ålder: 37.

Bor: i Älvsjö utanför Stockholm.

Familj: hustrun Ingela, en dotter och en son, fem respektive sju år.

Yrke: professor i företagsekonomi på Handelshögskolan, författare, föreläsare. Har skrivit sex böcker om bland annat marknadsföring och kreativitet.

Fritidsintressen: träning, musik.

Övrigt: "Det är aldrig för sent att göra nästa intryck".

Han försöker tänka på att berätta att han hör dåligt.

– Det värsta är om folk tror att jag är en arrogant jäkel som struntar i att svara.

Några gånger har han hamnat i pinsamma situationer. Till exempel när en bekant berättade att hennes pappa hade dött och han log lite och sa grattis.

– Då märkte jag på hennes reaktion att jag sagt något konstigt och vi redde ut det. Det kan vara svårare om den jag pratar med inte reagerar. Jag tror att det är vanligare i Sverige att man inte brukar ifrågasätta. Därför kommer man ibland undan med saker som man inte borde ha kommit undan med.

Micael, hans fru Ingela och deras två barn, fem och sju år, bor i ett hus i Älvsjö.

forts. _____

Försiktigare. "När jag var yngre lyssnade jag på musik på hög volym. Nu är jag mycket försiktigare och försöker bevara den lilla hörsel jag har kvar", säger Micael.

– Det har varit ett föremål för frustration hos min fru att jag inte hör när barnen ropar. Det har blivit ganska många sparkar i ryggen.

– Just nu älskar mina barn att viska så dom hatar mig för att jag inte hör. Men jag är glad att dom i alla fall inte har gett upp att viska till mig ännu.

Särskilt när han är förkyld har han svåra problem. Micael Dahlén tror att hans hörsel kan ha bidragit både till att han har blivit en driven föreläsare och att han blivit professor.

– Min strategi var ofta att prata mycket. På fester gällde det att hela tiden underhålla bordsdamen. Om jag hela tiden pratade själv så kunde jag inte missa något, säger han.

Lät tankarna springa i väg

– Och i stället för att alltid följa med på lektionerna läste jag mycket och lät min hjärna springa i väg i sina egna funderingar. Att vara professor går ju delvis ut på att tänka mycket och vara lite disträ.

Trots att han enligt egen utsago betraktades som lite udda och inte riktigt passande in så gick det bra för Micael i skolan och

han hade högsta betyg när han gick ut gymnasiet.

Han var också väldigt musikintresserad, spelade gitarr och drömde om en karriär som musiker, men hans pappa tyckte att han skulle ha ett riktigt yrke och borde börja plugga på Handelshögskolan.

– Jag tänkte okej, jag kan väl plugga i väntan på att någon inser min storhet som musiker.

Väntade på att bli upptäckt

Micael bestämde sig sedan för att doktorera, fortfarande i väntan på att bli upptäckt som musiker. De som doktorerat på Handels skriver varje år en årsbok och där skrev Micael ett kapitel om sin studie om marknadsföring på internet.

– Någon på ett förlag tyckte att jag skrev lite annorlunda och frågade om jag ville skriva en bok.

Nu började Micael upptäcka att det gick att förverkliga delar av rockstjärnedrömmarna även som ekonom, när han började bli efterfrågad som föreläsare.

– Det gav mig en möjlighet att uppträda och stå på scen. Men jag tycker fortfarande om att låtsas att jag håller på med musik.

Hans största favoriter är "skräckhård-rockaren" Marilyn Manson och Kiss. Det var också från dem han fick inspirationen att måla naglarna svarta. Något som han fortfarande gör.

I sin forskning har Micael byggt vidare på sin avhandling om marknadsföring på internet. Det som främst intresserar honom är det ekonomiska tänkandet i vardagen och hur vi använder och fördelar vår tid.

– Det finns inget som säger att BNP spelar någon roll. Vi får det inte bättre för att BNP har gått upp sju procent.

Samtidigt säger han att människor i dag är informerade på ett helt annat sätt än förr och att det är vanligt att höra folk diskutera räntor i mataffären.

Det verkar som om mycket av det du skriver och forskar om handlar mer om psykologi än om ekonomi?

– Det ser jag i så fall som en komplimang. Jag har grunnat mycket på vad folk gör och vad de tror att de gör. Väldigt mycket bygger på förväntningar och många saker upplever vi som fantastiska så länge vi aldrig riktigt når fram till dem.

– Ingen produkt lever riktigt upp till våra förväntningar, men det gör inte så mycket eftersom vi ändå strävar efter nästa. I samma stund du drar ditt kreditkort så vet du att det snart kommer en mycket bättre produkt till halva priset.

Omtvistad sommarpratare

I år var Micael sommarpratare i Sveriges Radio och hans program fick både ris och ros. "Ett absolut lågvattenmärke med egenreklam och kaxig stil", sågade Torgny Nordin i Svenska Dagbladet medan Fredrik Virtanen i Aftonbladet hyllade det som "Sommars mest maxade program – någonsin".

När man intervjuar en person som hävdar att ingen är bättre än sin nästa grej måste förstas frågan ställas.

Vad har du på gång nu?

– Jag har en bok som är färdigskriven, men jag vill inte berätta vad den handlar om. De jag har berättat det för tror att jag driver med dem. Den kommer att vara väldigt kontroversiell och det är inget man förväntar sig att jag skulle göra och något jag kanske borde ha låtit bli.

Micael jobbar i alla fall på att bygga upp förväntningarna på boken, men säger så mycket som att den handlar om en djupdykning i det mänskliga psyket.

I arbetsrummet har han flera bilder på sina barn, en från varje år för att följa utvecklingen. Där finns också en teckning av Micael som bodybuilder på en prisvall.

– Det är svårt att tro, men jag har faktiskt tränat. Jag har vägt 30 kilo mer än nu och vill gärna tro att flera av dem var muskler... Nu har jag börjat lite igen. Min fru jobbar som personlig tränare och det är katastrofal marknadsföring med en man som inte är vältränad. ●

Fotnot: Auris planerar att starta en blogg. Avsikten är att den ska komma i gång i mitten av januari, inför Auris första nummer 2011.

Sagt av Micael:

"Ingen är bättre än sin nästa grej."

"Glöm vem du är, det viktiga är vad du blir."

MICAELS FÖRETRÄDARE hade Apples logga på rummets glasdörr, passande eftersom Micael ofta använt just Apple som exempel i sina föreläsningar och böcker.